

Alegoria walki o pasję i powołanie

MAREK GRECHUTA - *Wędrownka*

PROWADZĄCY NR 1 - Synonimem ludzkiego życia jest wędrownka – tak jak śpiewa Marek Grechuta.

PROWADZĄCY NR 2 - Ważne, aby w tej wędrownce stać się drogowskazem.

Takimi drogowskazami niewątpliwie stają się dla nas poeci.

PROWADZĄCYSCHODZĄ ZA KOTARĘ

MUZYKA NR 1 – ścieżka dźwiękowa z filmu pt. „Atlas chmur”

WYCHODZĄ PROWADZĄCY

PROWADZĄCY NR 1 – Dla ludzi w naszym wieku jednym z ważnych drogowskazów jest szkoła.

PROWADZĄCY NR 2 – A nasza szkoła jest wyjątkowa. I posiada też wyjątkowe imię.

PROWADZĄCY NR 1 - Ktoś mógłby zadać pytanie: *Dlaczego Norwid?*

PROWADZĄCY NR 2 - Poza tym, że to niewątpliwa ikona artysty przez wielkie „A”, był także człowiekiem walczącym o swoje artystyczne powołanie. Dzięki temu, uczy nas nie tylko poprzez swoje teksty, ale przede wszystkim przez swoją postawę – godną podziwu. Wiedział, co chce w życiu osiągnąć i tego dokonał. Nie poddawał się, walczył z przeciwnościami losu, ale też swoimi słabościami.

PROWADZĄCY NR 1 - W swojej rozprawie o sztuce napisał: *Pisać o Sztuce dla narodu, który ani muzeów ani pomników, właściwie mówiąc nie ma; pisać dla publiczności która zaledwo biernie albo wypadkowo obznajmiona jest z tym przedmiotem; jest to nie pisać o Sztuce, ale objawić ją.*

PROWADZĄCY NR 2 - Norwid Sztukę traktował jako objawienie i sama takim właśnie objawieniem stała się dla niego.

PROWADZĄCY NR 1 - Chcielibyśmy zaprosić Państwa do krótkiej alegorii opowiadającej o walce o swoją pasję i powołanie. Niech będzie ona inspiracją do Waszych przedsięwzięć, które teraz może wydają się niemożliwe, bowiem jak mawiał sam mistrz: *Heroizm nie jest w samych bitwach, ale na wszystkich polach życia i nieustannie.*

MUZYKA NR 2 - ścieżka dźwiękowa z filmu pt. „Atlas chmur”

NORWID - CHŁOPAK

SZTUKA - DZIEWCZYNA

MARY – CZTERY DZIEWCZYNY

Norwid wychodzi zza kotary. Jest niepewny, szuka czegoś. Czuje się zagubiony. Klęka załamany.

NORWID: Smutno życie porzucić i zamknąć się w sobie. Życie czuciem własnym, własnych marzeń przędzą.

Wychodzi alegoria Sztuki (biała) i na Norwida spływa natchnienie. Pisze. Jest szczęśliwy.

NORWID: Ponad wszystkie wasze uroki,

Ty! Poezjo, i ty Wymowo,

Jeden – wiecznie będzie wysoki:

Odpowiednie dać rzeczy – słowo!

MUZYKA NR 3 - ścieżka dźwiękowa z filmu pt. „Atlas chmur”

Kolejno wychodzą Mary i zaczynają nękać Norwida, odciągają go od powołania.

NORWID: Dlaczego kto prawdę mówi, ten niepokój wszczyna?

Sztuka walczy z Maryami - o Norwida. Marya obezwładnia Sztukę (np. jakimś bordowym materiałem).

NORWID: Chciałbym jak piorun , uderzyć i zgiąć, ale o gwiazdy zaczepić w locie.

Norwid pada, Sztuka go podnosi, pokazuje nowy świat.

On jest zachwycony, szczęśliwy.

SZTUKA: Bo nie jest światło, by pod korcem stało, ani sól ziemi do przypraw kuchennych, bo piękno na to jest, by zachwycało. Do pracy - praca, by się zmartwychwstało.

Śmiało więc zdążaj ku przeczystej cnocie. Jeśli zaś burza wyrwie ci wawrzyny, myśl wskrzeszać będzie naśladowców krocie, a w posąg własne skamienieją czyny!

On pisze w ferworze nowych myśli, natchnienia. Ona nad nim czuwa, podpowiada.

Zaczynają razem tańczyć.

Podchodzą do publiczności , stają do siebie tyłem – dotykając się plecami i mówią:

SZTUKA - Z rzeczy świata tego zostaną tylko dwie,

NORWID - Dwie tylko: poezja i dobroć... i więcej nic...

MUZYKA NR 4 - ścieżka dźwiękowa z filmu pt. „Atlas chmur”

UCZEŃ / UCZENNICA

I choćby wszystkie słowa dawnych i nowych poetów
zostały zapomniane
zakochani będą umieli nadal
w swoim ciemnym narzeczu
porozumiewać się na odległość
i przekład tego narzecza
lub jego inną wersję
sporządzi ten komu miłość rozkaże

I znów go nazwiemy poetą.

Umrzesz

z wierszem na ustach
z wierszem na ustach wyrzeczonym znów
do nikogo.

Lecz ty wiesz

i ja wiem
że mogę cię dotknąć
tylko wierszem

Żeby napisać wiersz

trzeba czasem wejść
wysoko na drobiną
oparta o słońce.

EWA DEMARCZYK - *JAKI ŚMIESZNY JESTEŚ ...*

PROWADZĄCY NR 1 – Poezja w Bielsku nie umarła.

Tutaj nadal jest mnóstwo ludzi, którzy chcą ją tworzyć i chcą jej słuchać.

PROWADZĄCY NR 2 – Stała się ona oknem na świat – świat uczuć i nieśmiertelnych wartości.

Dzięki naszym poetom, pozostanie tak już na zawsze!